

РЕШЕНИЕ

№ 7503

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9306** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Б. Кржижкова, гражданин на Чешката република чрез адв. И. против Решение от 14.07.2021г., постановено по нахд № 3274/2021г. по описа на Софийски районен съд, 111-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-27/21.01.2021г. на зам. Председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което за извършено нарушение на чл.116в, ал.2 вр. ал.1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ в ред. към 04.12.2019г., на основание чл.221, ал.1, т.2 от същия закон ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000,00 лв.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и поради необоснованост. Твърди, че актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ е съставен след изтичане на тримесечния срок. Изразява становище, за неправилност на мотивите на съда, според които задължението да се внесе гаранцията е лично на члена на съвета на публичното дружество. Иска се НП да бъде отменено, а при условията на евентуалност да бъде върнато на СРС за разглеждане от друг състав.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от упълномощен представител.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заключението на прокурора е, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението е правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 14.07.2021г., по нахд № 3274/2021г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС правилно е установил следната фактическа обстановка:

При извършване на проверка по документи по спазване изискванията на ЗППЦК, мл.експерт в КФН установил, че на 26.11.2019г. било проведено общо събрание на акционерите в [фирма], на което било взето решение за избор на Б. Кржижкова за член на надзорния съвет на публичното дружество. В тази връзка в [фирма] - клон България от [фирма] били внесени суми, представляващи гаранция за управление на Б. Кржижкова, с три входящи превода, съответно на 12.03.2020г., 13.04.2020г. и 12.05.2020г. и били блокирани по банкова сметка, открита от и с титуляр [фирма].

[фирма] притежава статут на публично дружество и предвид това е адресат на разпоредбите на ЗППЦК.

При тези данни е прието, че Б. Кржижкова не е спазила седмодневния срок от избирането си да внесе гаранция за управлението си в нарушение на чл.116в, ал.2 вр. с ал.1 от ЗППЦК. На 23.09.2020г. е съставен АУАН. Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

Като доказателство по делото е представено писмо, с дата 22.05.2020г. от директор „Връзки с инвеститорите на [фирма], с което на КФН е предоставено удостоверение от 21.05.2020г., издадено от [фирма] - клон България за удостоверяване внасянето и блокирането по банковата сметка в полза на [фирма] на суми с основание гаранция за управление за Б. Кржижкова, член на Надзорния съвет на дружеството. С удостоверението са посочени постъпилите преводи по сметка на [фирма], внесени от същото дружество, с основание „Б. Кржижкова гаранция“. Тоест към 21.05.2020г. не са били налични данни дали Б. Кржижкова, която е член на надзорния съвет е изпълнила задължението си по чл.116в, ал.2 от ЗППЦК или с бездействието си е нарушила посочената норма.

С писмо от 24.06.2020г. КФН е поискала информация от [фирма] - клон България, от която да е видно на коя дата и от кого е открита посочената в удостоверението сметка и на коя дата и от кого са внесени описаните преводи. Отговор от банката е постъпил в КФН на 06.07.2020г., с който е представен договор за откриване на банкова сметка,

от който е видно, че посочената в удостоверението банкова сметка е открита на 20.12.2021г. от [фирма], както и S. съобщения за транзакциите, предмет на запитването, с които се установяват вносителят и датата на внасяне.

При тези данни правилно СРС е приел, че АУАН е съставен в предвидения в чл.34 от ЗАНН тримесечен срок от откриване на нарушителя. За установяване на извършителя е била необходима допълнителна уточняваща информация, която е получена в КФН на 06.07.2020г., а АУАН е съставен на 23.09.2020г.

Съгласно чл.116в, ал.2 от ЗППЦК лицата по ал.1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им, съответно от вписването на дружеството в регистъра по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор, да внесат гаранция за управлението си. От посочената разпоредба следва, че задължението за внасяне на гаранция за управлението е за лицата по ал.1. И това са членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество. В случая член на надзорния съвет на [фирма] е Б. Кржижкова, а не дружеството. Следователно задължението за внасяне на гаранция за управлението е на касатора, а не на дружеството. Със събраните доказателства се установява, че Б. Кржижкова не е внесла дължимата гаранция в посочения в закона срок.

Предвид изложеното неоснователни са касационните възражения. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатират съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

С оглед на изложените съображения настоящия съд намира, че не са налице твърдените касационни основания. Обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила. Жалбата е неоснователна.

При този изход на спора основателна е претенцията на КФН за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв..
Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.07.2021г., постановено по нахд № 3274/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

ОСЪЖДА Б. Кржижкова да заплати в полза на Комисия за финансов надзор сумата 80,00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

